

POSTANOWENIE

Warszawa, 13 stycznia 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodniczący: Michał Rozbiewski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym bez udziału Stron 13 stycznia 2026 r. odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej 27 listopada 2025 r. przez wykonawcę **Sinmed sp. z o.o. z siedzibą w Przyszowicach**

w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego: **Państwowy Instytut Medyczny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji siedzibą w Warszawie**

postanawia:

1. Umorzyć postępowanie odwoławcze.
2. Nakazać zwrot z rachunku bankowego Urzędu Zamówień Publicznych na rzecz odwołującego **Sinmed sp. z o.o. z siedzibą w Przyszowicach** kwoty **13 500 zł** (słownie: trzynaście tysięcy pięćset złotych), stanowiącej 90 % kwoty wpisu uiszczanego przez odwołującego od odwołania.

Na orzeczenie – w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący:.....

Uzasadnienie

Państwowy Instytut Medyczny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji siedzibą w Warszawie („Zamawiający”) prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na podstawie przepisów ustawy z 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320, z późn. zm.), zwanej dalej: „Pzp”, którego przedmiotem jest „Zakup i sukcesywna dostawa sprzętu jednorazowego użytku – część 3 i 4” numer referencyjny postępowania: PIMMSWIA-2375/19/08/01/2025, zwane dalej „Postępowaniem”. Postępowanie podzielone jest na części.

Postępowanie prowadzone jest w trybie przetargu nieograniczonego. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane 27 sierpnia 2025 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej pod numerem 557348-2025 (OJ S 163/2025).

Szacunkowa wartość zamówienia przekracza kwoty wskazane w aktach wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 Pzp dla zamówień klasycznych na dostawy.

27 listopada 2025 r. wykonawca Sinmed sp. z o.o. z siedzibą w Przyszowicach (zwany także „Odwołującym”) wniósł odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej dotyczące części 15 Postępowania.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie następujących przepisów:

1) art. 226 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 107 ust. 2 w zw. z art. 107 ust. 4 w zw. z art. 16 pkt 2 Pzp poprzez odrzucenie oferty Odwołującego jako oferty, której treść jest niezgodna z warunkami zamówienia w związku z tym, że w złożonych przedmiotowych środkach dowodowych brak było informacji potwierdzających spełnienie wszystkich parametrów

określonych w opisie przedmiotu zamówienia oraz zaniechanie wezwania go do uzupełnienia lub wyjaśnienia przedmiotowych środków dowodowych w tym zakresie, podczas gdy w pkt 10.3 Specyfikacji Warunków Zamówienia („SWZ”) przewidziano uzupełnienie przedmiotowych środków dowodowych, zaś złożone przez Odwołującego przedmiotowe środki dowodowe były niekompletne;

2) art. 255 pkt 2 Pzp poprzez unieważnienie Postępowania z tego powodu, iż wszystkie złożone oferty podlegały odrzuceniu, podczas gdy oferta Odwołującego nie podlega odrzuceniu.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania oraz nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności unieważnienia Postępowania, unieważnienia czynności odrzucenia oferty Odwołującego, powtórzenia czynności badania i oceny ofert z uwzględnieniem oferty Odwołującego, wezwania Odwołującego do uzupełnienia przedmiotowych środków dowodowych oraz wyboru oferty Odwołującego jako najkorzystniejszej.

Ponadto Odwołujący domagał się zasądzenia od Zamawiającego na jego rzecz kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa według spisu, który zostanie przedłożony na rozprawie.

Odwołujący wskazał, że posiada interes w skorzystaniu ze środków ochrony prawnej z uwagi na to, że Zamawiający wadliwie oraz z naruszeniem przepisów ustawy odrzucił jego ofertę jako niezgodną z warunkami zamówienia oraz następnie unieważnił Postępowanie. Stwierdził, że gdyby Zamawiający prawidłowo przeprowadził proces badania i oceny ofert, nie odrzuciłby oferty Odwołującego, a co za tym idzie nie unieważniłby Postępowania z tego powodu, że wszystkie złożone oferty podlegały odrzuceniu. Wówczas wezwałby on Odwołującego do uzupełnienia przedmiotowych środków dowodowych wobec ich niekompletności, zaś Odwołujący uzupełniłby je. W takiej sytuacji jego oferta zostałaby wybrana jako najkorzystniejsza, jako że potwierdziłby zgodność zaoferowanego asortymentu z warunkami zamówienia oraz oferta ta jest jedyną ofertą złożoną w tej części Postępowania.

W uzasadnieniu odwołania została przedstawiona argumentacja dla podniesionych zarzutów.

Żaden podmiot nie zgłosił przystąpienia do postępowania odwoławczego.

2 stycznia 2026 r. Zamawiający wniósł odpowiedź na odwołanie, w treści której złożył wniosek o oddalenie odwołania.

8 stycznia 2026 r. Odwołujący złożył pismo procesowe, w treści którego zawarł oświadczenie o cofnięciu odwołania.

Izba ustaliła i zważyła, co następuje:

Zgodnie z art. 520 ust. 1 Pzp odwołujący może cofnąć odwołanie do czasu zamknięcia rozprawy. Art. 520 ust. 2 Pzp stanowi, że cofnięte odwołanie nie wywołuje skutków prawnych, jakie ustawa wiąże z wniesieniem odwołania do Prezesa Izby.

Odwołujący w piśmie z dnia 8 stycznia 2026 r. jednoznacznie oświadczył, że cofa odwołanie wniesione w niniejszej sprawie. Cofnięcie odwołania nastąpiło na dzień przed wyznaczonym terminem posiedzenia z udziałem stron i uczestników postępowania.

Jak podkreśla się w doktrynie, odwołujący jest dysponentem wniesionego przez siebie odwołania, co przejawia się również w uprawnieniu do jego wycofania. Krajowa Izba Odwoławcza nie bada i nie ocenia przyczyn cofnięcia odwołania. Weryfikacji podlega wyłącznie formalna skuteczność złożenia oświadczenia o jego cofnięciu. Skuteczne cofnięcie odwołania jest wiążące dla Krajowej Izby Odwoławczej. Ponadto cofnięcie odwołania nie wymaga zgody pozostałych stron i uczestników postępowania.

Zgodnie z art. 568 pkt 1 Pzp Izba umarza postępowania odwoławcze, w formie postanowienia, w przypadku cofnięcia odwołania.

W niniejszej sprawie ziszczyły się przesłanki do zastosowania tego przepisu. Odwołujący skutecznie wycofał odwołanie, co rodzi konieczność umorzenia postępowania odwoławczego. Tym samym Izba na podstawie art. 568 pkt 1 Pzp w zw. z art. 520 Pzp postanowiła o umorzeniu postępowania odwoławczego.

Zgodnie z art. 557 Pzp w wyroku oraz w postanowieniu kończącym postępowanie odwoławcze Izba rozstrzyga o kosztach postępowania odwoławczego.

W niniejszej sprawie postępowanie odwoławcze zostało umorzone w całości na skutek cofnięcia odwołania przed

otwarcie rozprawy nie później niż w dniu poprzedzającym dzień, na który został wyznaczony termin rozprawy lub posiedzenia z udziałem stron lub uczestników postępowania odwoławczego. W konsekwencji zastosowanie znalazł § 9 ust. 1 pkt 3 lit. a) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz.U. z 2020 r. poz. 2437).

Mając na względzie powyższe, Izba nakazała zwrócić na rzecz Odwołującego 90 % kwoty wpisu uiszczanego od odwołania. Odwołujący uiścił wpis w wysokości 15 000 zł, a zatem do zwrotu pozostaje kwota 13 500 zł.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Przewodniczący:.....